

[24th January 1964]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, we shall take a poll on

MR. SPEAKER : If it comes to that, a poll will be taken. Now I will put it again to the vote of the House.

The question is—

'This House resolves to recommend to the Government that a committee of enquiry be appointed for enquiry and report on the measures to be taken by the Government to secure reduction of prices of essential articles of life to prevent hoarding, speculation and black-marketing and to arrest the growing menace of adulteration'.

The Resolution was put and lost.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I do not want to challenge the ruling of the Chair. It is only the Hon. the Leader of the House who has first challenged it.

(2) AMENDMENT OF THE MADRAS PAYMENT OF SALARIES AND
REMOVAL OF DISQUALIFICATIONS ACT, 1951.

SRI A. RAGHAVA REDDI : Mr. Speaker, Sir, I move—

'This House recommends to the Government to amend the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Madras Act XX of 1951) raising the salary of the Members of the Legislature from Rs. 150 to Rs. 250 per mensem.'

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I second it.

MR. SPEAKER : Resolution moved—

'This House recommends to the Government to amend the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Madras Act XX of 1951) raising the salary of the Members of the Legislature from Rs. 150 to Rs. 250 per mensem.'

* **திரு. அ. ராகவ ரெட்டி :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தைக் குறித்து நான் இந்த மன்றத்தின் கனம் அங்கத்தினர்கள் பலபேர்களுடைய அபிப்பிராயத்தை தெரிந்து கொண்டு நான் இந்த தீர்மானத்தை பிரேரணை செய்தேன். ஆனால்,

MR. SPEAKER : The hon. Member need not get discouraged. Let him put his case and it is for the House to decide.

திரு. அ. ராகவ ரெட்டி : அதிகமான பேர்கள் இது வேண்டும் என்று மனத்திலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதால்தான் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இவ்வளவு தைரியமாகக் கொண்டுவர

24th January 1964] [திரு. அ. ராகவ ரெட்டி]

முன்வந்தேன். எப்படியிருந்தாலும் நான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அதைப்பற்றிச் சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஊதியத்தைவிட மற்ற மாநில சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஊதியம் அதிகமாகத்தான் இருக்கிறது. சில மாநிலங்களிலே 250 ரூபாய் என்ற அளவிலும், மற்றும் சில மாநிலங்களிலே 300 ரூபாய் அளவிலும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய மாநிலத்தில் மட்டுந்தான் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுடைய ஊதியம் மற்ற மாநிலத்தில் உள்ளதைக் காட்டிலும் குறைவாக இருக்கிறதென்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயம்.

அடுத்தபடியாக, சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் இந்தத் தொகையை 'ஊதியம்' என்று குறிப்பிடுவது சரியான வார்த்தை அல்ல என்று நான் கருதுகின்றேன். 'ஊதியம்' என்று சொன்னால், அது சாதாரண லோயர் டிவிஷன் கிளார்க்கின் ஊதிய அளவுக்குத்தான் இருக்கிறது. (குறுக்கீடு) சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் லோயர் டிவிஷன் கிளார்க் சம்பளம் என்று சொல்லாம்.

MR. SPEAKER: This is considered as an allowance and not as pay.

SRI A. RAGHAVA REDDI: It is called as salary in our salary bill.

அங்கத்தினர்கள் தங்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளிலே சுற்றிப் பார்க்கத் தேவைப்படும் ஒரு அவ்வன்ஸ் ஆகத்தான் இந்தத் தொகை கொடுக்கப்படுகிறது. தற்போதுள்ள நிலைமையில், ஒரு மாதத்தில் 5, 6 நாட்கள் தொகுதியைச் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் கூட, இந்த 150 ரூபாய் போதாது. இதை உயர்த்த வேண்டும் என்பதற்கு இது ஒரு முக்கியமான காரணம் ஆகும். 1951-ஆம் ஆண்டில் இந்த 150 ரூபாய் என்ற தொகை நிர்ணயிக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்பு சட்ட சபை அங்கத்தினர்களாக இருந்தவர்கள் பெரிய பணக்காரர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு இந்த 150 ரூபாய் வந்தாலும் ஒன்றுதான், வராவிட்டாலும் ஒன்றுதான். அதை அவர்கள் பொருட்படுத்துவதில்லை. அது அப்போதைய நிலைமை. ஆனால், தற்போது ஜனநாயக முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வருகிறார்கள். இப்பொழுது வருகிறவர்கள் எல்லோருமே பணக்காரர்கள் அல்ல. பெரும்பாலானவர்கள், என்னையும் சேர்த்தே சொல்கிறேன், பணக்காரர்கள் அல்ல. ஆகையால், அரசாங்கம் இந்த விஷயத்தை அவசியம் கவனித்து, என்னுடைய தீர்மானத்தை எற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எல்லார்க் கட்சியைச் சார்ந்த தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும்

[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [24th January 1964]

ஆதரவு கொடுத்து, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தின் நியாயத்தை யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆனால், இதுவரைக்கும் இது கால தாமதம் ஆனதற்குச் சில முக்கியமான காரணங்கள் உண்டு. ஒன்று, ராஜ்ய சர்க்கார் ஊழியர்கள் சம்பளம், பஞ்சப் படி ஆகிய இந்தப் பிரச்சனைகளை நாம் சரியாகத் தீர்க்க முடியாத நேரத்தில், நம்முடைய அலவன்ஸ் முதலியவற்றை அதிகப்படுத்திக் கொள்வது சரியா என்கிற ஒரு ஆட்சேபனை தான் இதிலே நியாயமானதாக இருக்க முடியும். மனம் விட்டுப் பேசுவோமானால், இது சில அரசியல் கட்சிப் பிரச்சனைக்காகச் சிக்கலாகிப் பழிவாங்கப்பட்ட பிரச்சனை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இல்லாவிட்டால் முன்பே ஏற்பட்டிருக்கும். 'இந்தச் சபையில் எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டால் அதை அதிகரிப்பதிலே ஆட்சேபனை இல்லை' என்பது ஆளும் கட்சியினருடைய நிலை. ஆரம்பத்திலிருந்தே சூழ்நிலை இதற்குச் சரியாக இல்லாததால் ஒத்திப் போடப்பட்டு, ஒத்திப் போடப்பட்டு, இப்பொழுது இந்தப் பிரச்சனை சபை முன்பு வந்திருக்கிறது.

நான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசுவதற்கு எந்தவிதமான அச்சமோ தயக்கமோ கிடையாது. ஏனென்றால், சட்டசபை அங்கத்தினர் பதவி என்பது ஒருவருடைய வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வதற்காக ஏற்பட்டதல்ல—யாராவது வேறு வழியிலே தவறாகச் செல்கிறவர்கள் இருந்தாலும் இருக்கலாம்—நியாயமாகப் பார்த்தால், ஏழை எளியவர்கள், சாதாரண தொழிலாளிகள், விவசாயிகள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். ஜனநாயகம் வலுவடைய வேண்டுமென்றால், ஒரு பைசா சொத்துக்கூட இல்லாதவர்கள், சொந்த வருவாய் இல்லாமல் முழு நேரமும் சமுதாயத்திற்காகப் பாடுபடக்கூடியவர்கள், பொது வாழ்க்கைக்காக வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் கூட, சட்டசபை அங்கத்தினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வரவேண்டுமென்றால், பணக்காரர்கள், பஸ் முதலாளிகள் போன்றோருடைய தயவுக்குக் காத்திருக்க வேண்டிய அவசியமில்லாமல், மற்றவர்களுடைய தயவு தாட்சண்யத்திற்குக் காத்திருக்கவேண்டிய அவசியமில்லாமல் வாரசதி செய்தால்தான் ஜனநாயகம் பாதுகாக்கப்படும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வரக்கூடியவர்கள் வேறு யாருடைய தயவையும் எதிர்பார்க்காத முறையில் இருக்கக்கூடிய நிலை வரவேண்டும். அப்பொழுதுதான் அவர் தம்முடைய கடமையை விருப்பு வெருப்புக்கு இடம் இல்லாமல், தயவு தாட்சண்யத்திற்கு இடம் இல்லாமல் செயலாற்ற முடியும். பஸ்ட்ரான்ஸ்போர்ட் தேசிய மயமாக்கப்படவேண்டுமென்ற கருத்தை வற்புறுத்தினால் நன்கொடை கொடுக்கின்றவர்கள் எங்கே கொடுக்க

24th January 1964] [திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்]

காமல் நிறுத்திவிடுவார்களோ அல்லது தேர்தலுக்கு உதவி செய்கின்றவர்கள் என்கே உதவி செய்யாமல் இருந்துவிடுவார்களோ என்பது போன்ற பயத்திற்கு இடம் இருக்கக் கூடாது. பிறருடைய தயவு தாட்சண்யத்திற்கு இடம் இல்லாத வகையில் மக்களுக்காக உழைத்துப் பாடுபடவேண்டுமென்ற எண்ணம் உள்ளவர்கள் சட்டசபை அங்கத்தினர்களாக வரக்கூடிய நிலையை உண்டாக்கவேண்டும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : இதனால் அதைத் தவிர்க்க முடியாது.

திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம் : அது வேறு விஷயம். மனச்சாட்சி இல்லாதவர்களாக இருந்தால் அப்படிப்பட்ட ஊழல் இருக்கக்கூடும். நாம் நல்ல சூழ்நிலையை உருவாக்கிவிடுவோம். அதையும் மீறிக்கொண்டு செய்தால் அப்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளலாம்.

மாதமொன்றுக்கு 150 ரூபாய் அலவன்ஸ் என்று இருப்பது தபால் தந்திச் செலவுக்குக்கூட கட்டுவது இல்லை. நான் வேண்டுமானால் கணக்குக் கொடுக்கிறேன். இந்தத் தொகையைவிட அதிகமாக அங்கத்தினர்கள் செலவு செய்யவேண்டி ஏற்படுகிறது. மற்ற ராஜ்யங்களிலே இந்தத் தொகை அதிகமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சட்டசபை அங்கத்தினர் என்பவர் தன்னுடைய தொகுதிக்குப் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கிறவர் என்றாலும், இந்த நாட்டுக்குச் செய்யவேண்டிய கடமைகளும் அவருக்கு இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் அவரவருடைய தொகுதிக்கு மட்டும் பிரதிநிதி அல்ல. தொகுதி வேலையும் அவசியம். சட்டசபை அங்கத்தினராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டால் தொகுதிக் கண்ணோட்டம் இருப்பதோடு மட்டும் நிறுவிடக்கூடாது; இந்த ராஜ்யத்தினுடைய ஒட்டுமொத்தமான நலனிலும் அக்கறை செலுத்தவேண்டியிருக்கும். ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும், தன்னுடைய தொகுதியில் மட்டுமல்ல, மற்ற தொகுதிகளிலே இருக்கும் பிரச்சனைகளைப் பற்றியும், பொதுவாக ராஜ்ய பிரச்சனைகளைப் பற்றியும் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சர்க்கார்த் திட்டம் நடைபெறக்கூடிய இடங்களுக்கும் போய்ப் பாத்துவர வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களுக்கும் போக வேண்டியிருக்கும். கட்சிப் பிரசாரத்திற்காகவோ, அரசியல் கட்சி வேலைகளுக்காகவோ போகவேண்டியிருப்பதை மட்டும் நான் குறிப்பிடவில்லை. இதல்லாமல், சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் கடமையைச் சரியாகச் செய்ய வேண்டுமானால், தபால் செலவு, போக்குவரத்துச் செலவு இவைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் ஓரளவு தங்களுடைய சொந்த வசதியை வேண்டுமானால் குன்றத்துக்கொள்ளலாம் என்றுவும், இத்தகைய செலவுகளை அவர்களே செய்துகொள்ள முடியாது. இந்த நிலையை அரசாங்கம் கவனித்து இதற்கான முறையை அரசாங்கம் ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஏழை எளிய மக்களுடைய பிரதிநிதியாக இந்தச் சபையில் அங்

[திரு. மீ. கலியாணசுந்தரம்] [24th January 1954]

கத்தினராக இருந்து பணி புரிய ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும், ஜனநாயகமும் பாதுகாக்கப்படும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்தப் பிரச்சனையை அணுகினால் சில கட்சி விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் இராது என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். அப்படிப் பார்க்கும்போது, 150 ரூபாய் என்றிருப்பது மிகக் குறைவான தொகை என்பதை ஒத்துக்கொள்கோம். இந்தத் தொகையை அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்று கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராகவ ரெட்டி அவர்கள் துணிவோடு தீர்மானம் கொண்டு வந்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். எல்லோருக்கும் மனத்திலே இந்த எண்ணம் இருக்கலாம். என்றாலும், திரு. ராகவ ரெட்டி அவர்கள் இதை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். நாம் சொன்னால் மற்றவர்கள் ஏதாவது சொல்லிவிடுவார்களோ என்ற அச்சம் ஒருவருக்கொருவர் இருந்தது. ஆனால், கனம் அங்கத்தினர் திரு. ராகவ ரெட்டி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்ததற்காக அவருடைய துணியை நான் பாராட்டுகிறேன். மற்ற கனம் அங்கத்தினர்களும் என்னோடு சேர்ந்து அவர்களைப் பாராட்டுவார்கள் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். யார் பூனைக்கு மணி கட்டுவது என்ற பிரச்சனை இருந்தது. (சிரிப்பு) தைரியத்தோடு, துணிந்து திரு. ராகவ ரெட்டி அவர்கள் பூனைக்கு மணிகட்டிவிட்டார்கள். (மீண்டும் சிரிப்பு) இதை அலவன்ஸாக உயர்த்துவதா, அல்லது என்ன செய்வது என்று யோசிக்க வேண்டும். 250 ரூபாய் என்று சம்பளமாகப் போட்டால் வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்குமா என்பதையும் யோசிக்கவேண்டும். இதுவரைக்கும் இந்தத் தொகைக்கு வருமான வரி கிடையாது. இந்தத் தொகையில் ஒரு பகுதி அரசாங்கத்திற்கு வரியாகப் போவதானாலும் ஆட்சேபணை இல்லை. வரி மூலம் கொடுக்கவேண்டியதைக் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். அதைத் தவிர்க்கவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அல்ல நான் இதை சொல்வது. அந்த வரியை யார் செலுத்துவது என்பதை முடிவு செய்யட்டும். அதையும் யோசனை செய்து, தபால் தந்திச் செலவுகளுக்கான வசதிகளையும் அதிகப்படுத்தவேண்டும் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சபைகாலே எட்டரை மணியில் இருந்து ஒண்ணரை மணி வரையில் நடக்கிறது. சில நாட்கள் இன்னும் அதிக நேரம்கூட உட்காருகிறது. அப்படி உட்காருவதை, அதிக நேரம் வேலை செய்வதை நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. வேலை செய்யத் தயார். ஆனால் அதிக வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். கூட்டம் முடிந்தால் போய் வசதியாக உட்கார்ந்து சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு அங்கத்தினர் தம்முடைய வேலைகளை செய்வதற்கும் வசதி இல்லை. யாருடைய மூலிலாவது போய், உட்கார்ந்து வேலை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. சென்ற ஐந்து வருஷங்களாக அதை அனுபவித்துவிட்டோம். இப்போதும் இரண்டரை ஆண்டு அனுபவித்துவிட்டோம். எங்களுக்கும் உயதாகிக்கொண்டு வருகிறது. இந்தக் கட்டிடத்திற்கும், மவுண்ட் ரோடுக்கும் அலைய முடியவில்லை. ஆகவே இந்த இடத்தில் கனம் அங்கத்தினர்களுக்கு வசதியைச் செய்து தர அரசாங்கம்

24th January 1964] [திரு. மீ. கல்யாணசுந்தரம்]

முயற்சிக்கவேண்டும். அல்லது அங்கத்தினர்களுக்கு வசதியுள்ள இடத்திற்காக இது மாற்றப்பட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பொதுவாழ்க்கைக்குத் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டுவிட்டவர்கள் கொஞ்சம் தியாகம் செய்யத்தான் வேண்டும். அப்படித் தியாகம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்கிறபோது அதற்கும் ஓர் அளவு உண்டு. இதை அரசாங்கம் உணர்ந்து அவர்களுக்கு வேண்டிய வசதியைப் பெருக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு திரு. ராகவ ரெட்டியார் கொண்டுவிந்த பிரேரணையை ஆதரிக்கிறேன்.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சுதந்தராக கட்சித் துணைத்தலைவர் திரு. ராகவ ரெட்டி கொண்டு வந்த பிரேரணையை, கம்யூனிஸ்டுக் கட்சித் தலைவர் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் ஆதரித்தார்கள். இதுபற்றி ஒரு மித்த கருத்து இருப்பதால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் அதை ஆட்சேபிக்க எந்தவிதமான முகாந்தரமும் இல்லை. ஏற்கனவே ஒரு தடவை காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. சங்கரன் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். அப்போது இருந்த நிலைமையைவிட இப்போது நிலைமை வேறுவிதமாக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே, இன்னொரு கருத்தையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அரசியல் வாழ்வில் ஈடுபடுகிறவர்கள் அத்தனைபேரும் தாய்மை உடையவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்து பரவி வருகிறது. அவர்கள் லஞ்ச ஊழல்களில் ஈடுபடக் கூடாது என்று கருதுகிறோம். இந்தப் பண்பு அரசியல்வாதிகளிடத்திலும் உருவாக வேண்டும் என்று எல்லோரும் பேசுகின்றார்கள். ஆகவே சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது அராசங்கம் இந்த ஒரு விஷயத்தையும் கவனிக்கவேண்டும். பொது வாழ்க்கையில் தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொள்கிற மந்திரிகள் எம். எல். ஏக்கள் ஆகியோர் பொது வாழ்க்கையில் இறங்கும்போது எத்தனை சொத்து மதிப்பு உடையவர்களாக இருந்தார்கள், வெளியேறும்போது எத்தனை மதிப்பு உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்கு சொத்து விவரங்களை அவ்வப்போது கொடுக்கவேண்டும் என்ற பிரச்சினையையும் நாம் கவனிக்கவேண்டும். அதற்காவன செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இதை ஆதரிக்கிறேன்.

* கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பிரச்சினை முன் ஒரு முறை இந்த மன்றத்தில் வந்த போது அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து ஒருமிக்க இந்தக் கருத்தைத் தெரிவித்தால் அதை அரசாங்கம் மறுக்காது, ஏற்றுக்கொள்ளும் என்று முன்பு ஒரு முறை தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது நம்முடைய மாநில சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களின் மாதாந்திர ஊதியம் 150 ரூபாய் என்று இருக்கிறது. இது போதாது. திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்

[திரு. எம். பக்தவத்சலம்] [24th January 1964]

வதுபோல இது தபால் செலவுக்குக்கூட கட்டாது என்பதை நானும் உணர்கிறேன். அநேகமாக மற்ற மாநிலங்களில் உள்ளவர்களும் கூட இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரே ஒரு மாநிலம் ஜம்மு-காஷ்மீரிலே, 300 ரூபாயாக உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் பஞ்சாப், ஓரிசா, மத்தியப் பிரதேசம், மேற்கு வங்காளம், கேரளா, ராஜஸ்தான் ஆகிய இந்த ஆறு மாநிலங்களில் 200 என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு சில மாநிலங்கள் 250 என்றும், அதில் 150 சம்பளம், மற்ற அலவன்சுகள் 100 என்றும் வைத்திருக்கிறார்கள். இருநூற்று ஐம்பது என்று சம்பளம் ஆகிவிட்டால் வரி உண்டு என்பது உண்மைதான். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல அதைக் கட்டுவதற்கு யாரும் ஆட்சேபிக்க முடியாது. அதுவும் நம் கடமைதான். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்தப் பிரச்சினைகளை எல்லாம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்யும். சாலரி 250 என்று வைத்துவிடுவதா அல்லது 150 சம்பளம், அலவன்சு 100 என்று வைப்பதா என்பதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்யும். இந்த மன்றத்தில் உள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு இப்படி கொடுப்பது என்றால் இதே பணம் மேல்சபை அங்கத்தினர்களுக்கும் உண்டு. அப்படி ஏற்படுவதை இங்குள்ளவர்கள் அத்தனைபேரும் வரவேற்பார்கள். அப்படி இந்த இரண்டு மன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் 100 ரூபாய் அதிகப்படுத்துவதனால் அரசாங்கத்திற்கு மூன்று லட்சத்து இருபத்துநான்காயிரம் ரூபாய் அதிகமாகிறது. இது ஒரு புதிய செலவுதான். அதை அரசாங்கம் பொருட் படுத்தாது மன்றத்தில் உள்ள எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து 150 ரூபாய் என்பதை 250 ஆக உயர்த்தவேண்டுமென்று கோரிய பிறகு அரசாங்கம் அதற்குக் குறுக்கே நிற்காது. அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு இதை மசோதாவாக்கிக்கொண்டு வரலாம். இது வேறு விஷயம்.

இதில் வேறு சில பிரச்சினைகளைக் கொண்டு வர வேண்டாம். திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்ன மற்ற விவரங்களை தனியாகக் கவனிக்கலாம். திரு. அரங்கண்ணல்கூட இதற்கு சம்பந்தப் படாத விஷயத்தைச் சொன்னார்கள். இப்பொழுதே நாங்கள் எங்கள் கட்சிக்கு எங்கள் சொத்து விவரங்கள் முதலியவற்றைக் கொடுக்கும் வழக்கம் இருக்கிறது. இது வேறு விஷயம். மற்ற பிரச்சினைகளை இதில் கலக்க வேண்டாம்.

இந்தச் சமயத்தில் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் தவறுதலாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை ஏற்றுக் கொள்வதன் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு அதிகப்படியாக 3,24,000 ரூபாய் செலவாகும். இது தவிர்க்க முடியாத செலவு. ஆயினும் நாம் இதைச் சரிக் கட்டும் விதத்தில் வேறு வகையில் ஓரளவாவது செலவைக் குறைப்பது அல்லது கட்டுப்படுத்துவது என்பதிலே நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து கவனம் செலுத்தவேண்டும். சில குழுக்கள் இருக்கின்றன. எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி, பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி போன்ற குழுக்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் குழுக்கள் நேரடி

24th January 1964] [திரு. எம். பக்தவத்சலம்]

யாகப் பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக பல இடங்களுக்கும் செல்கிறார்கள், மற்ற மாநிலங்களுக்கும் போகிறார்கள். இந்த மன்ற அங்கத்தினர்கள்கூட இந்த ஒன்றரை ஆண்டிலே பல இடங்களுக்குச் சென்று சுற்றிப் பார்த்து வந்திருக்கிறார்கள். மறுபடியும் நான் கூறுகிறேன், நான் சொல்வதை யாரும் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. சாதாரணமாக வேறு இடங்களுக்குச் சென்று கமிட்டி கூட்டங்களை நடத்துகிறார்கள். சபார்டினேட் லெஜிஸ்லேஷன் கமிட்டிகூட வெளியூரிலே கூடுகிறது. அந்தக் கமிட்டி வெளியே போய்ப் பார்த்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்ற நிமித்தம் இல்லை. ஆயினும் அவ்வாறு வெளியூர்களிலே கூடுவது ஒரு வழக்கமாகப் போய்விட்டது. மேலதத்தில் கூடுகிற கமிட்டி எந்தக் கமிட்டியாக இருந்தாலும் அது உதகையிலோ, கோடைக்கானலிலோ கூடுவதைப் பற்றி ஆட்சேபப் பணை இல்லை. அப்போது இங்கு உட்கார்ந்து வேலை செய்வதால் ஏற்படும் பலனைவிட அங்கு கமிட்டிக் கூட்டங்களை நடத்தினால் அதிகப் பலன் ஏற்படக் கூடியதாக இருக்கும். மற்றப்படி கூடிய வரையிலே—கணாடிப்பாகச் சொல்லவில்லை—இந்தக் கமிட்டிக் கூட்டங்களைவெல்லாம் சென்னையிலேயே நடத்துவது நல்லது. அவசியமாகப் பார்த்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்றால் அந்த இடங்களுக்குச் செல்லுவதைப் பற்றி எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சைனிக் பள்ளியைச் சென்று பார்த்துவிட்டு வந்து அதன் சிறப்பைப் பற்றி எடுத்துக் கூறினார்கள். எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி அதைத் தேர்ந்தெடுத்துப் பார்த்து அதன் சிறப்புக்களை அறிந்து கொண்டது பற்றி நான் மிகவும் திருப்தி அடைகிறேன். குறிப்பாக ஏதாவது ஒன்றைப் பார்க்கவேண்டுமென்றால் பார்க்கலாம். ஆனால் கூடியவரைக்கும் இந்தக் கமிட்டிகள் எல்லாம் சென்னையிலேயே கூடினால் ஓரளவு பிரயாணச் செலவு குறையும் என்றுதான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூற விரும்புகிறேன்.

நான் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சி கொண்டு வந்த ஒரு தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்வது என்பதே ஒரு மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய விஷயம். அதுவும் இந்தத் தீர்மானம் மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு பலனை அளிக்கின்ற தீர்மானம் என்பது மேலும் மகிழ்ச்சியைத் தரக் கூடியதாகும். இந்தத் தீர்மானம் 'நான்-அபிஷியல் டே'-ல் கடைசித் தீர்மானமாக இருந்தால் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும் மகிழ்ச்சியோடு செல்லலாம் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் 'பேலட்'யில் இது முதல் தீர்மானமாக வந்து விட்டது. கனம் அங்கத்தினர்கள் மேலும் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்காமலிருக்க ஆட்சேபணை இல்லையென்றால் இதோடு இன்று நிறுத்திக் கொள்ளலாம். மகிழ்ச்சியோடு போகலாம்.

MR. SPEAKER: The question is—

"This House recommends to the Government to amend the Madras Payment of Salaries and Removal of Disqualifications Act, 1951 (Madras Act XX of 1951) raising the salary of the Members of the Legislature from Rs. 150 to Rs. 250 per mensem"

The resolution was put and carried.

[24th January 1964]

(3) FIXING OF A TEACHER-PUPIL RATIO IN ELEMENTARY SCHOOLS.

புலவர் கா. கோவிந்தன் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க் கண்ட தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கின்றேன்—

“தொடக்கப் பள்ளிகளில் ஆசிரியர்—மாணவர் விகிதத்தை ஏற்றவகையில் நிச்சயிக்கவும், வகுப்புக்கு ஓர் ஆசிரியர் என்னும் விதியை அமலுக்குக் கொண்டு வரவும் வேண்டுமென்று இச்சபை அரசினருக்குப் பரிந்துரைக்கிறது”.

The resolution was duly seconded.

MR. SPEAKER : Resolution moved—

“This House recommends to the Government that the Education Department should fix a reasonable teacher-pupil ratio in the elementary schools and should enforce the rule of one teacher for every class.”

* புலவர் கா. கோவிந்தன் : தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானத்தை நான் இந்த மன்றத்தில் கொண்டு வருவதற்குக் காரணமாக இருந்தது இந்த மாகாணத்தினுடைய மாணவர்களுடைய தரம் நல்ல முறையில் உயர வேண்டுமென்ற ஒரு உயர்ந்த நோக்கத்திற்காகத்தான் என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய அரசு கல்வித் துறைக்கு 28 கோடி ரூபாய் செலவிடுகிறது. ஆரம்பப் பள்ளிகளில் ஏறக்குறைய 33 லட்சம் மாணவர்கள் படிக்கிறார்கள். 28 கோடி ரூபாயில் பெரும் பகுதியைக் கொள்வது ஆரம்பக் கல்வியாகும். 33 லட்சம் மாணவர்களுடைய கல்வித் தரத்தை உயர்த்துகிற ஆரம்பப் பள்ளியைப் பொருத்தவரை இப்போது அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கும் முறையால் மாணவர்களுடைய திறமை அதிகமாவதற்குப் பதிலாக திறமை குறைவதற்குத்தான் வழி இருக்கிறது என்பதை உணருகிறேன். ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஒரு வகுப்புக்கு ஒரு ஆசிரியர் என்ற நிலை இருந்தாலொழிய மாணவர்களுடைய தரத்தை உயர்த்த முடியாது. ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே படிக்கின்ற இளம் மாணவர்கள் பள்ளிக்கு வருகின்ற நேரம் முதல் பள்ளியை விட்டுச் செல்லுகின்ற நேரம் வரை ஆசிரியர்களுடைய கண்காணிப்பில் இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் இல்லை. ஆசிரியர்களுடைய கண்காணிப்பில் தவறாது இருக்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கும் பருவமுடையவர்கள் அவர்கள். அந்த நிலையில் இப்போது நிலைமை எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்தால், பள்ளிக்கு வருகிற மாணவன் ஆறு மணி நேரம் பள்ளியில் இருந்தால் ஒரு மணி நேரத்தான் அவனை ஆசிரியர் கவனிக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

சாதாரணமாகப் பள்ளிக்குட நாட்கள் ஆண்டுக்கு 200 நாட்கள் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். அதன்படி ஒரு மாணவன் ஒரு வருஷத்தில் 1,200 மணி நேரம் ஆசிரியர்களிடத்தில் பயிற்சி பெற வேண்டும் என்பது விதி. ஆனால் அந்த நிலைமை உண்மையில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு மாணவன் 200 மணி நேரத்திற்கும் உள்ளாகவே